

AZ ÚRBAN VALÓ JÁRÁSUNK DICSŐSÉGES VOLTA

2016. január 10.

– Sandersné dr. Kovács Erzsébet tanításának élőben elhangzott szövege belső használatra –

Nézzük az Úrnak szavát mára! Mit hozott nekünk az Úr? Mert az éhes szíveket tudja megelégtetni. Az éhezőket tudja *megelégtetni*, ha éhezzük, szomjúhozzuk ezt az igazságot, akkor tud minket megelégtetni. A járásunkról szeretnék ma beszélni, az Úrban való járásunk dicsőséges voltáról, hogy az a járás, amit az Úrral járunk, dicsőséges legyen.

Mert az Úr megfizette az árat azért, hogy ezt teljes dicsőségben, ragyogásban élhessük meg. Egy keresztény számára kötelező a ragyogás, szoktam mondani. Akármin megyünk keresztül, bármilyen megpróbáltatás, nyomorgatás lehet útközben, a *ragyogás kötelező*, mert az Úr dicsőségét kell ragyognunk erre a világra.

Ezt a *járást* alapvetően az határozza meg, hogy tisztában vagyunk-e a Krisztusban való identitásunkkal. Ez egy furcsa szó, azt jelenti, hogy az azonosságtudatunk. Tudjuk-e, hogy *kik vagyunk* Krisztusban? Hogy Krisztusban mit adott nekünk az Atya? Hogy ez a Krisztusban szó mit foglal magában? Az újjászületésünkben mit hordozunk magunkban?

Az Istennek a teljességét hordozzuk, a szeretetét, az új teremtetést, mert aki Krisztusban van, az új teremtetés. Aki Krisztusban van, az hordozza Isten szeretetét a szellemében. Istennek az áldásait. *Krisztusban* lenni, az egy nagyon fontos *azonosítást* hoz nekünk. Ezt az azonosítást meg kell ismerni a keresztényeknek ahhoz, hogy amikor döntéseket kell hozniuk az életben, akkor helyesen hozzák meg azokat.

Ugyanis egy-egy *döntésnek* a meghozatala, egy fontosabb döntés meghozatala hosszabb távra *kihathat* az életünkre. 10-20-30 évre, vagy az életünk folyására kihatással lehetnek a döntéseink, hogy miként hozzuk és hogyan tesszük ezeket. Ezek a döntéshozatalok az Úr bölcsessége által kell, hogy történjenek.

Amikor ezeket a döntéseket az ember meghozza, akkor különböző pozíciókba kerül a Krisztusban. Különböző helyzetekbe, és ennek a gondolatsornak a kifejtése a szándékom ma. Hogy mit is értünk ez alatt? Hogy amikor *újjászületünk* Krisztusban, amikor az Atya újjászüli minket, amikor elkezdjük az Úrral való *járást*, akkor ültetünk Krisztussal a trónra egy hatalmi helyre. Úgy kezdjük az életünket, hogy *trónra helyez* minket.

Leülhetünk Krisztusban az Atya jobbára. Ott trónolunk, és ott uralkodunk. Ez az első pozíció a hívők életében, a Krisztusban, hogy ülünk. Nemcsak a konyhában ülünk a hokedlin, hanem a *Krisztus trónján* ülünk. Nemcsak leültettünk valahova, félre a sarokba. Nem! A trónra ültettettünk! Krisztusnak a trónjára lettünk ültetve! A *legmagasabb hatalmi helyre* ültettettünk! Így kezdődik az újonnan született keresztény életünk. Ezt az Efézus mondja:

EFÉZUS 2,5–6.

5. Minket, kik meg voltunk halva a vétkek miatt, megelevenített együtt a Krisztussal, kegyelemből tartattatok meg!

6. És vele együtt feltámasztott és vele együtt ültetett a mennyekben, Krisztus Jézusban.

Ővele együtt feltámasztott, Ővele együtt megelevenített, és Ővele együtt ültetett minket a Krisztusban. Tehát az első pozíció a keresztyén számára, amikor megszületik a Krisztusban, hogy oda lett *ültetve* a hatalom legmagasabb helyére. Miért van odaültetve? Hogy *uralkodjon* az életben az egy Jézus Krisztus által.

Ezért nagyon fontos hely, amit meg kell tanulni rögtön a legelején, evvel kell kezdeni, hogy az ember tudatosítsa magába, hogy *Krisztusba* kerültem, *hatalmam* van! Krisztusba kerültem, a hatalom helyére helyeztettem, oda lettem ültetve a trónra, Krisztusban!

Ezen a helyen, ha egy kicsit az ember körbenéz, és elkezd táplálni a szellemét az Igével, akkor egyszer csak kezdi hallani azt a szót belül, hogy kelj fel és világosodjál, mert eljött a te világosságod! A hívő kap egy indítást, hogy ezen a helyen ne csak a lábát lógassa, hanem felkeljen, és kihúzza magát, hogy jobban láttassék az ő világossága.

Ez az a pozíció, amikor *felkelünk* a Krisztusért ebből az ülő helyzetből. Felkelünk, mert így a világosságunkat *jobban látják*. Ez nagyon fontos hely. Nem szégyelljük, nem bátortalanodunk a Krisztusban, hanem igenis kihúzzuk magunkat egy pozícióban. Én a Krisztusban az Ő világosságát hordozom! – és felkelünk. Kelj fel, és világosodjál, bátorít minket az Ige.

Ha felkeltünk, akkor egy *álló* pozícióba kerülünk. Ez még mindig a Krisztusban van. Abból a helyzetből, hogy ültettettünk, a keresztyén felállt. Az Ige rengeteg helyen tanít minket arra, hogy miként kell *megállni* a Krisztusban. Ez az állásunk Krisztusban.

Ez a következő pozíciója a keresztyén életünknek, hogy álljatok meg erősen, mondja az Ige. Hogy szilárdan álljatok, hogy rendíthetetlenül álljatok! Kapunk itt figyelmeztetéseket, hogy ne inogjunk meg, amikor Krisztusban vagyunk, és meg kell állnunk különböző helyzetekben.

A következő pozíciója a keresztyénnek, hogy elkezdd *járni*. A járásunkról szól az Ige. Ha állunk, és tovább kapjuk az igei táplálást, akkor előbb-utóbb késztetést érzünk arra, hogy a célok felé – amit megláttat velünk az Úr – *lépéseket* tegyünk. Lépünk egyet, aztán még egyet, és ha helyes a célirány, akkor egy jó érzés fog el minket, hogy járunk a Krisztusban.

Elkezdünk járni. Mondja az Ige, hogy járjatok *szeretetben*! Ugye? Járjatok az Ő békességében! Ez már egy járás az Úrban. Ez is egy pozíció a Krisztusban. Amikor járjuk, kijárjuk a keresztyén utat, kijárjuk az Ő akaratát. Járunk a szeretetben, a szellemben járjatok! Ugye mondja az Ige, hogy szellemben járjatok? Akkor a testnek a kívánságait nem fogjátok véghezvinni? Mondja az Ige? Ez a járásunk Krisztusban.

E fölött is van még pozíció a Krisztusban, amikor a *futásunkról* beszél az Ige. Amikor kezdjük érezni a sürgetését az Úrnak, és már az úton vagyunk és járunk, és látjuk tisztán a *céljainkat*. Akkor van, hogy az ember még buzgóbbá válik. Még jobban érzi a szorítását, hogy rengeteg még a munka, és az *eke szarvára* tette a kezét, és menni kell előre.

Akkor beszél az Úr a futásunkról, hogy meg kell futnunk a futásunkat. Hogy nemcsak lézengünk, meg lötyögünk, meg néha lépkedünk egyet vagy kettőt. Valamiért itt vagyunk. Pál azt mondja, hogy az én *futásomat bevégeztem*. Futásunkról van szó.

Ebben benne van egy sürgetés, benne van egy versenykihívás, egy versenypálya, és benne van a sportszerűség. Csak az kap *jutalmat*, aki a szabályoknak megfelelően fut. Ezekről

szeretnék ma szólni, ezek a gondolatok vannak a szívemben. Ha fogadókészség van nálatok, akkor ezeket kibontjuk ma. Ha rendben van, akkor mondjátok egy áment!

A drága Úr Jézus Krisztus kegyelméből ezek a *pozíciók* adattak egy hívőnek a Krisztusban. Ha a hívő *felkent*, és elkezd az Úrban az Igével *táplálkozni*, akkor ez az erős és szilárd állás az első pozíció. Igéket fogok olvasni, hogy gondolkodjunk rajta, miket vár el tőlünk az Ige, hogy miként álljunk meg a Krisztusban?

Miként álljunk? Mert lehet úgy is állni, hogy lógatod a kezedet. De ne lógassátok, hanem szorgalmasak legyetek, és figyeljete Istentől segítséget vévén – mondja Pál. Ez az Apostolok cselekedetei 26-ban van. Az állásunkat sorolom, hogy milyen módon várja el az Ige tőlünk, hogy miként álljunk a Krisztusban.

APOSTOLOK CSELEKEDETEI 26,22.

22. De Istentől segítséget vévén, mind e mai napig állok, bizonysgot tévén mind kicsinynek, mind nagynak, semmit sem mondván azokon kívül, amikről mind a próféták mondták, mind Mózes, hogy be fognak teljesedni.

Bizony, voltak az ő útján olyan helyek, ahol az ellenség elkövetett mindent, hogy ebből az erős, álló, szilárd pozíciójából botlások legyenek, hogy elessen az útján. Padlót fogunk, mondjuk, hogy úgy elestünk, hogy padlót fogtunk. Az ellenség elkövet bizonyos dolgokat, hogy ebből az állásból kirángasson minket.

Ezért mondja Pál, hogy az Istentől segítséget vévén, mind e mai napig állok. Mondja azt is az Ige, hogy aki áll, vigyázzon, hogy *el ne essék*! Ebben a pozícióban, hogy a Krisztusban erősen állunk, folytonosan figyelniünk kell arra, hogy el ne essünk.

1KORINTHUS 10,12.

12. Azért aki azt hiszi, hogy áll, vigyázzon, hogy el ne essék.

Ahogy írja. De ezt a részt érdemes megnézni az előző versektől elolvasva, mert itt felhívja a figyelmünket arra, hogy miként lehet például elesni. Mik azok a helyzetek, amik által egy keresztény eleshet. Ez a mi példánkra lett megírva. A pusztai vándorlással kapcsolatban tesz erről említést Pál. A 9-es versben felhívja a figyelmünket, hogy a Krisztust ne kísértsük. Lehet a Krisztust kísérteni ezek szerint.

1KORINTHUS 10,9–11.

9. Se a Krisztust ne kísértsük, amint közülünk kísértették némelyek, és elvesztek a kígyók miatt.

10. Se pedig ne zúgolódjatok, miképpen közülük zúgolódtak némelyek, és elvesztek a pusztító által.

A *zúgolódás* is egy olyan hely, ahol az ember az álló pozícióból is ott találja magát, hogy elesett, amikor elkezdünk zúgolódni Isten akarata ellen, vagy egy helyzet ellen. Vagyis a zúgolódások, az ellenséges hangok helyet adnak a pusztítónak, és elgáncsol minket az úton. Ahelyett, hogy állnánk, elesünk.

11. Mindezek pedig példaképpen estek rajtuk; megíratlak pedig a mi tanulságunkra, akikhez az időknek vége elérkezett.

Ennek a fejezetnek a tanulmányozását érdemes egy pár verssel előbbre elkezdni, hogyan hozott az ellenség az útjukba ezt-azt, hogy elessenek az álló pozícióból. Megíratlak a mi tanulságunkra, akiknek az időknek vége elérkezett. Akkor is várták már az idők végét. Ez 2000 éve volt.

Aki azt hiszi, hogy áll, vigyázzon, hogy el ne essék – mondja itt az Írás. Vagyis az ember áll, és egy ideje jól mennek a dolgok, és ha elkezd kevélykedni, akkor bizony előbb-utóbb úgy veszi észre magát, hogy elesett valamiben.

1KORINTHUS 15,58.

58. Azért szerelmes atyámfiai erősen álljatok, mozdíthatatlanul, buzgólkodván az Úrnak dolgában mindenkor, tudván, hogy a ti munkátok nem hiábavaló az Úrban.

Megállunk és erősen állunk. Nem lágyan viseljük magunkat a megpróbáltatásokban. *Erősen állunk*, mozdíthatatlanul! Ez jelzi azt, hogy lesznek majd tusakodások, amikor jönnek ellened, és *megmérettetsz* abban, hogy milyen erősen állsz. Mert mozdíthatatlanul kell állnod, és közben buzgólkodván az Úrnak dolgában mindenkor!

Dolgos legyél az Úrban, miközben állsz, buzgólkodjál az Úrnak dolgában, tudván, hogy a ti munkátok *nem hiábavaló* az Úrban! Ebben az álló pozícióban is munkálkodnunk kell már! El kell végeznünk a munkát!

1KORINTHUS 16,13.

13. Vigyázzatok, álljatok meg a hitben, legyetek férfiak, legyetek erősek!

A hitünk megpróbáltatására utal itt, hogy amikor azt hisszük, hogy olyan szilárdan állunk a Krisztusban, akkor vigyázzunk a hitünkre a hitünk próbáinál! Hogy meg tudjunk állni, és legyünk férfiak, ne tagadjuk meg a hitünket, amikor jönnek a próbák, és jönnek a kísértések. Álljunk meg úgy, mint a férfiak!

Igenis felvállalom a hitemet, még akkor is, ha megmosolyognak érte, ha kinevetnek, ha ócsárolják azt, akkor is megállok a hitemben! Álljatok meg a hitben, legyetek férfiak, legyetek erősek! – mondja. Ez még mindig az állásunk az Úrban.

Nagyon fontos igevers, hogy az Úrban hogyan kell megállnunk. Van egy rész, odalapozunk és elolvasunk. Hogy teljes legyen a kép, ezt nem lehet kihagyni, Pál tanít minket. Ez még mindig a pozíciónk az Úrban, amikor állunk. Még nem tettünk lépéseket, csak állunk.

EFÉZUS 6,10. 11. 13.

10. Végezetre, atyámfiai, legyetek erősek az Úrban, és az Ő hatalmának erejében.

11. Öltözzétek fel az Isten minden fegyverét, hogy megállhassatok az ördögnek minden ravaszságával szemben.

Egy fegyverzetet kezd sorolni az Ige. Azt mondja, hogy álljatok meg ebben a hatalmas erőben, de ahhoz, hogy itt meg tudjatok állni, ehhez *fegyverzet adatott* nekünk. Nem lehet elhanyagolni a fegyverzetet, rajtad kell legyen, ha erősen akarsz állni. Egy szellemi fegyverzetet kaptál. Ebből kiderül, hogy az ördög ravasz.

Az ördög meg fog próbálni itt is, ott is, incselkedik, helyet néz magának. Itt egy kis helyet, ott egy kis helyet, neked pedig azt mondja, hogy te használd-e a fegyverzetedet? Ne találjon rajtad fogást, ne találjon nyílást! Ha egy pici helyet talál magának, vagy adsz neki, akkor abban a pillanatban még többet akar.

Nagyobb teret akar nyerni az életedben, és nyereszkedni akar vele. Azt mondja, hogy ez már itt az enyém, akkor még akar magának, akkor a kis szögeltérésekből így lesz nagy, és még nagyobb *tévelygés* az életünkben.

Egy fegyverzet van a számunkra adva, hogy erősen megállhassunk az Úrban az ördögnek minden ravaszságával szemben, mert nem test és vér ellen van a tusakodásunk. Ez azt jelenti, hogy nem az anyós a probléma a családban, ne őt okold! Meg ne a gyereket szidalmazd azért, hogy mi folyik otthon! Ezek szellemi erők.

Fel is sorolja, hogy fejedelemségek, hatalmasságok, ez élet sötétségének világbírói, a gonoszság szellemei. (Ef. 6,12) Ez utóbbi a legfelsőbb rendje ezeknek a sötét erőknek, amelyek a magasságban vannak. Ezek hozzák nekünk a bajokat az életben, ha helyt adunk neki, ha nincs rajtunk a fegyverzet.

EFÉZUS 6,10. 11. 13.

13. Annakokáért vegyétek föl az Istennek minden fegyverét, hogy ellenállhassatok ama gonosz napon, és mindent elvégezvén, megállhassatok!

Ez az állásunk Krisztusban. Ahhoz, hogy meg tudj állni, amikor jön a gonosz nap – mert ahogy Kenneth Hagin mondta régen, az nem kérdés, hogy egyszer csak ott az a gonosz nap, eljön –, addig fegyverkezd fel magad!

Amíg minden jól megy, tanuld meg *felölteni* a fegyverzetet, hogy amikor jön a gonosz nap, akkor meg tudjál állni benne! Erre Isten mindannyiunknak *ad időt*, hogy felfegyverkezzünk, megtanuljuk ezt a fegyverzetet, hogy meg tudjunk *állni* az ellenség minden ravaszságával szemben. Jézus nevében. Ámen.

Hogyha megtanultunk állni, és jó sokáig, hosszú évek elteltével még mindig állunk az Úrban, és az ördög nem tudott minket elgáncsolni, akkor csak hálát adhatunk – az Isten kegyelme volt. De ha elbuknánk, elesnénk, akkor *fel tudunk állni*, Isten kegyelme ez. Leporoljuk magunkat, felkelünk, és továbbmegyünk. Ez Isten kegyelme, Isten kegyelme.

Az *örhelyemre állok*, tanítja az Írás. Ez megint csak az állás. Ez külön pozíció, amikor az Úr ad egy örhelyet nekünk szellemben. *Odaállít* minket, hogy ott örködjünk, ez az imádság hely. Ör helyemre állok és vigyázok. Ez egy őrző pozíció. Amikor a szellemi erők közelednek, akkor hatalmat vegyél! A közbenjáró imádságosok helye ez. Ez is egy állás az Úrban.

Az ör helyemre állok és vigyázok, hogy *meghalljam*, mit mond az Úr nékem. Ha az ember nem szakít erre időt, akkor téves hallás is lehet, félrehallás, vagy az Úr szól és nem halljuk meg. Kötelező megtanulni az ör helyünkre állnunk és vigyázni, hogy mit szól az Úr. Amit szól, azt meg kell cselekednünk! A bölcs ember fogja magát, és azt megcselekszi.

2TIMÓTHEUS 2,15.

15. Igyekezz, hogy Isten előtt becsületesen megállj, mint oly munkás, aki szégyent nem vall, aki helyesen hasogatja az igazságnak beszédét.

Lehet úgy is állni az Úrban, hogy az ember nem mindent úgy tesz, ahogy az Úr szeretné, de akkor nem mondhatjuk, hogy becsületesen álltunk. *Becsületes* megállást mond az Úr. Mint egy oly munkás, aki szégyent nem vall. Szégyent nem vall az a munkás, aki becsületesen áll az Úrban. Aki helyesen hasogatja az igazság beszédét.

Ebből kiviláglik, hogy az Igét lehet csúrní és csavarni is. Lehet így is magyarázni, lehet úgy is magyarázni. Akkor nem álltunk meg az Úr előtt abban a tisztaságban, ahogy az Ige elvárja tőlünk. Nem lehet az Igét tévesen értelmezni.

A Szentírás teljességéből részeket kivenni és új elméleteket előhozni, megrontani vele a Krisztus Testét, ez nem kedves dolog Istennek. Becsületesen kell állni az Úrban. Erről szól itt az Ige. Becsületesen állni az Úrban, a Jézus nevében.

Amikor az ember tudja, hogy szilárdan áll, hogy rendíthetetlenül áll, és elkezd látni az útirányt, hogy merre menjen, akkor elkezd járni. Akkor indul el a járásunk az Úrban. Ugye ehhez kellenek *fejlődési fokozatok*?

A kisbaba is először örül, hogyha megkapaszkodik az ágy szélén, és amikor már biztonságosan áll, és nem tottyan vissza, nem esik vissza, akkor fogja megtenni az első lépéseket, és elkezd járni. Így van ez a mi keresztény járásunkban is. Elkezdünk járni. Erről figyelmeztet minket:

GALATA 5,16.

16. Mondom pedig, szellem szerint járjatok, így a testnek kívánságát nem fogjátok véghez vinni.

Lehet járni test szerint, és lehet járni szellem szerint. Hiába prédikálsz a nyájnak, hogy ezt ne tegye, és azt ne tegye. Mert akkor a testre fordítod a figyelmét. Hanem *tanítsd* meg őket a *szellem közösségében* mélyebbre és mélyebbre menni, hogy tudjanak szellemben járni!

És ha ezt megtanulják, akkor nem fognak testben járni, mert a *szellemben járás* annyival gyönyörűsegebb. Annyival csodálatosabb, annyival *több örömet* hoz az embernek a közösség, a Szellemmel való közösség. Akkor nem fognak testben járni.

Garancia, hogy nem fogsz a test cselekedeteire figyelmezni, illetve ellen tudsz állni neki, ha megtanulsz szellemben járni. Ezt mondja itt az Ige. Mondom pedig, hogy szellem szerint járjatok! Ha szellem szerint jársz, a test kívánságait nem fogod véghezvinni. Ez egy csodálatos *szabadságot* ad. A Kolosse levél is ír a járásunkról.

KOLOSSE 1,10.

10. Hogy járjatok méltóan az Úrhoz, teljes tetszésére, minden jó cselekedettel gyümölcsöt teremvén és növekedvén az Isten megismerésében.

Van egy járás, amivel az Úr tud dicsekedni, hogy ez az én szolgám. Ez méltóan jár hozzám. *Méltóan jár* az Úrhoz, teljes tetszésére. Van egy út, s ha azt ki tudunk járni, az az Úrnak teljes tetszésére válik.

Ebből megint csak kicseng, hogy vannak olyan keresztény járásaink, amikor az Úr esetleg nem találja meg a kedvét bennünk, ahogy szeretné. *Teljes tetszésére*. Én arra törekszem, és gondolom te is, hogy amikor járunk, akkor az Úr teljes tetszésére legyen a járásunk. Teljes tetszésére. Minden jó cselekedettel *gyümölcsöt teremjünk!*

Ebben a járásban ott van a gyümölcstermés. Minden jó cselekedettel gyümölcsöt kell teremnünk! Erre a gyümölcstermésre elhívott minket az Isten. És növekedvén az Isten megismerésében. Ha elkezdünk járni, ha megtesszük az első lépést és a másodikat, és a Szellem vezetésére a következő és a következő lépéseket, az *Úr ismeretében* növekedésünk lesz.

Mert ha még el is vétjük a következő lépést, a Szent Szellemnek gondja lesz rá, hogy *visszatérjünk* az útra. Ha elvétünk egy lépést, nem kell magunkat kárhoztatni, mert az Úr tudja, hogy a jóindulat és a jó szándék volt bennünk. Ha rosszul hallottunk, vagy rosszul vételeztünk, vagy rosszul reagáltuk le, amit vettünk a Szellemtől, akkor az Úr azonnal ott lesz.

Ahogy segítségért kiáltunk, visszavisz minket arra az útra. Ez is része Isten megismerésének, hogy amikor elrontunk valamit, hogy ezt nem úgy kellett volna. Abból legalább annyit tanulunk, mint amikor minden lépésünk tökéletesen stimmel. Legalább annyit tanulunk. Legközelebb azt nem fogjuk elrontani. Azt nem fogjuk elrontani az Úrban. Ha egy picit is figyelmeztünk persze, feltéve, ha odafigyelünk az utunkra.

Még mindig a Krisztusban vagyunk, tehát a Krisztusban való létezésünk, az nem változott meg, a Krisztusban különböző *pozíciókról* szól az Ige. Most már nemcsak állunk, hanem elkezdünk járni az Úrban, Krisztusban. Mit ír itt a járásunkról az Ige? Pál azt írja:

EFÉZUS 4,1–3.

1. Kérlek azért titeket, én, ki fogoly vagyok az Úrban, hogy járjatok úgy, mint illik elhívásotokhoz, mellyel elhívtatok.

Figyeljünk oda a járásunkra, és ne tegyünk olyan dolgokat, amelyek nem hozzák meg azt a visszhangot, hogy hát ezt viszont nem így kellett volna. Úgy járjatok, ahogy illik – mondja. Ahogy illik elhívásotokhoz, mellyel elhívtatok. Nézzük, hogyan sorolja: teljes *alázatossággal*... Vagyis annak ott kell lenni, ez az alázatosság egy nagyon fontos dolog. *Szelídséggel*, ez kell a járásunkhoz.

2. Teljes alázatossággal és szelídséggel, hosszútűréssel, elszenvedvén egymást szeretetben,

Nem kevélykedhetünk, szelídséggel, alázatossággal, hosszútűréssel. Ez a szellem egyik gyümölcse. Hosszan tűr, elnézi a másiknak, elfedezi. *A szeretet elfedezi*, az nem botrányköveket tesz oda, az elfedezi. Hosszútűréssel elszenvedi a másikat.

3. Igyekezvén megtartani a Szellem egységét a békesség kötelékében.

Ez a hosszútűrés azért szenved el a másikat, mert inkább mindent lenyel, csak békesség legyen. Ez erről szól, és így járunk, csakhogy ne legyen torzsalkodás, ne legyen hangos szó, legyen békesség, ezért hosszan tűrünk! Ez egy nagyon kedves járás az Úrban. Mert ilyenkor az Úrnak engedsz az egység kedvéért, a szeretet kedvéért. Így illik járni az elhívásunkhoz.

Keresztény utat járunk, tehát nekünk ez a járás, hogy teljes alázatosságban vagyunk, teljes szelídségben vagyunk, nem csattanunk fel első szóra, nem gorombáskodunk, nem teszünk megjegyzéseket. Ez a mi utunk, az Úr tetszésére így járunk, ahogy itt le van írva. Elhíváshoz illően járunk, ha ezt így tesszük.

Ha ezeket betartjuk, akkor sokkal nagyobb a valószínűsége, hogy az utunkon nem fogunk megbotlani, hanem mindig ki tudjuk lépni a következő, és következő lépést. Az Úr ezt mind a mi épülésünkre adja, hogy miként járjunk, mert akkor előbbre vagyunk az utunkon. Ez a mi javunkra van, amint meg van írva. Így kell járni.

Az 5. fejezetben a járásunkról tovább beszél az Efézusi levél, rengeteget szól erről.

EFÉZUS 5,8. 15. 17.

8. Mert egykor sötétség voltatok; most azonban világosság vagytok az Úrban; mint világosságnak fiai, úgy járjatok.

A világosság fiai elkülönültek a sötétség cselekedeteitől. Mi köze hozzá? Ugye, semmi? A világosság fiai a világosság cselekedeteiben járnak. Innen lehet őket megismerni, hogy ők a világosság fiai. A világosság cselekedeteit cselekszik. Ezt írja.

A járásunkból fel lehet fedezni, hogy mi a *világosság fiai* vagyunk. Olyanokat például, mint a sötétség cselekedetei, az utunkon nem teszünk. Ez a járásunkhoz tartozik. Az Úr egy ilyen járást vár el tőlünk. Ez a Krisztusban való járás.

Ezek az Úr elvárásai egy kereszténytől, aki Krisztusban van, hogy miként járjon ebben a világban. Ugye nem e világból valók vagyunk, de e világban élünk, és meg kell mutatnunk, hogy mi a világosság fiai vagyunk.

EFÉZUS 4,1–3.

15. Meglássátok annakokáért, hogyan járjatok, nem mint bolondok, hanem mint bölcsek:

Megint a járásunk. Lehet úgy járni a kereszténynek, mint a bolondok? Lehet, de nem érdemes. Meglássátok, hogyan járjatok, nem mint bolondok, hanem mint bölcsek! Ugyanis, az a bölcsesség megint csak bennünk van. Bennünk van. *Krisztus bölcsessége* van bennünk. Bennünk van, belül hordozzuk.

Ha ebből *kimeregetünk*, akkor bölcsen tudunk járni. Ha hagyjuk bent *szunnyadni*, és helyette mindenfélét, amit gondol a fejünk, megengedünk, hogy megtegyünk, akkor úgy járunk, mint a bolondok, nem méltóan a Krisztushoz. Nem méltó az a Krisztushoz. A 17-es vers hozzáfűzi a járásunkhoz.

17. Annakokáért ne legyetek esztelenek, hanem értsétek meg, mi az Úr akarata.

A bolondok esztelenül járnak. Nem fordul meg a fejükben, hogy mi lenne az Úr akarata? Esztelenül járnak. Ehhez a járáshoz szükséges, hogy mielőtt a következő lépést megteszed, mindig megvizsgálod, hogy ez az Úr akarata? És akkor megléped.

Ha ezt nem teszed meg, akkor esztelenül jársz, mint a bolondok. Az Úr akkor is szeretni fog, csak akkor nem világosodik ki a lépéseidből, hogy te a világosság fia vagy. Esztelenül jársz. Hogyha megvizsgáljuk, hogy mi az Úr akarata – ez az Úr ismeretéből van –, akkor tudunk úgy járni, hogy az Úr tetszésére legyünk, hogy gyümölcsöt teremjünk.

Járássunk az Úrban. Körülbelül ennyi Igét akartam idefűzni, de ennél több van a Bibliában. Ha figyelmesen olvassátok majd mostantól a Bibliát, meglátjátok, hogy mennyi mindent ír a járásunkról. Hogy szeretetben járjatok, alázatban járjatok, bölcsességben járjatok, alázatban járjatok! Nagyon sok mindent *kér* tőlünk az Ige. Ez már a Krisztusban való járásunk.

Nem az üdvösségünk függ tőle. Üdvösségünk van itt belül a szellemünkben, és az Úr kéri, hogy hogyan járjunk. Nagy különbség. Ha valaki már büszkén jár az Úrban, és nagyon biztos benne, hogy el nem esik, akkor talán elkezd futni majd talán egyszer. Sprintelni kezd. Azt mondja, most már behúzóok még jobban.

Akkor jön a futás. Azt mondja, hogy én többre vagyok képes, és én megfutom a futást. Egy lendület van az emberben, egy lendületet vesz a Krisztustól, és elkezd futni. A járásunk után. Ez még mindig a Krisztusban való pozícióink.

Ülünk, felkelünk, megállunk, járunk és utána futunk. Van egy futásunk az Úrban. Nagyon-nagyon fontos, hogy lássuk, hogyha az ember fut, könnyebben elesik, mintha csak néha-néha lépetget egyet. A futásnál még jobban oda kell figyelnünk, hogy el ne essünk.

Mit mond Pál erről? Egy nagyon fontos kijelentése van. Ugye, szeretnénk minél többet befutni a Krisztusban? Amíg itt vagyunk, azért vagyunk itt, hogy gyümölcsöt teremjünk, hogy a futásunkat bevégezzük. Szeretnénk minél többet tenni az Úrnak. Nem? Futásról van szó. Egy buzgóságot hordoz ez magában.

1KORINTHUS 9,24–27.

24. Nem tudjátok-é, hogy akik versenypályán futnak, mindnyájan futnak ugyan, de egy veszi el a díjat? Úgy fussatok, hogy elnyerjétek.

Ezek nemcsak álldogálnak, és nemcsak járnak, hanem futnak. *Versenypályán futnak.*

25. Mindaz pedig, aki pályafutásban tusakodik, mindenben önmegettartóztató; azok ugyan, hogy romlandó koszorút nyerjenek, mi pedig romolhatatlant.

Önmegtartóztató kell, hogy legyen. A futásunk során nincs megengedve, hogy amihez éppen kedvünk van, azt megtegyük. *Önmegtartóztatás.* Test cselekedeteit alá kell vetni, és Pál ezt mondja itt.

1KORINTHUS 9,24–27.

26. Én azért úgy futok, mint aki nem bizonytalanra fut; úgy öklözök, mint aki nem levegőt csapdos;

27. Hanem alávetem a testemet és szolgálva teszem; hogy míg másoknak prédikálok, magam valami módon méltatlanná ne legyek.

Látod ezt? Ahhoz, hogy meg tudd futni a futásodat, ez egy köteles rész. *Alá kell vetned* a testedet és szolgálva tenned. Azt teheti csak, amit a szellem mond neki, amit az Ige mond neki. Amit az elme mond neki, a Krisztusban megújult elme, az Igében megújított elme. Azokat teheti meg, a többit nem, különben kiesett a versenyből. Többé nincs ott a futópályán.

Alávetem a testemet, és szolgálva teszem! Azt teheti meg, amit én megengedek neki! Mert én uralkodom felette, én, a szellemi ember. És ő szolgál, nem tehet, amit ő akar! Ami meg van neki engedve, azt teheti csak! A futásunkhoz nélkülözhetetlen, hogy alávetésben tartsuk az edényünket, a testünket, mert különben kiesünk a versenyből. Ezt az Ige tanítja, ehhez nem kell többet hozzáfűznöm.

Megint csak Pált nézzük meg a Galata levélben. Pál nagyon sokat beszél a futásról. Hiába ne fussak. Lehet az, hogy futunk, és a végén hiábavalóság? Például, ha rossz irányba futunk. Akkor hiába igyekszünk, nem jutunk sehova.

GALATA 2,2.

2. Fölmentem pedig kijelentés következtében és eléjük adtam az Evangéliumot, melyet hirdetek a pogányok között, de külön a tekintélyeseknek, hogy hiába ne fussak, vagy hogy eddigi futásom ne váljék hiábavalóvá.

Hiába ne fussak, vagy hogy eddigi futásom ne váljék hiábavalóvá. Ez is lehetséges? Hogy futottam, és valami történik a ringben vagy a versenypályán, és valami olyan történik, hogy az eddigi futásom hiábavalóvá lett? Ez elgondolkodtató, mert ha ilyen létezik, akkor nagyon oda kell figyelni a Krisztusban való futásunkra, járásunkra, állásunkra!

Nagyon oda kell *figyelni*, hogy ilyen ne történhessen, mert elvesztjük a *jutalmainkat*. Hiábavalóvá lett a futásunk. Bár teljes gőzzel mentem idáig, és valami történik, és hiábavalóvá lesz a futásom. Engem akkor veszteség ér, és az nem jó hely! Figyelemmel kell lenni a futásunkra, alávetésben kell tartani a testünket ehhez!

Nos, ez a tanítás lehet, hogy nem esik jól most a testednek, ahogy hallod, de ha betartod, hosszútávon nagyon kifizetődő. Mert vannak döntések, amiket most meghozok, és most fáj a testemnek. Pedig de rágyújtanék, pedig ezt csinálnám, meg azt csinálnám, meg de megenném a három dobostortát!

De azt mondd, hogy most ezt nem teszem meg, mert alávetésbe teszem az edényemet, és amikor ráállok a mérlegre majd három nap múlva, akkor azt mondom, hogy húúúú, ez a futás megérte! De hosszabb időszakokra is ugyanígy igaz.

Meghozol egy döntést, és fájdalmas lehet, hogy nem a testnek engednél, és a test borzasztóan föl van háborodva, hogy miért van ilyen szigorú kordába tartva, de hosszútávra jól döntöttél. Vannak a hosszú távú befektetők? Holnapra nem hoz profitot, de hosszú távra nagyon megéri.

Hogy a futásunk ne váljék hiábavalóvá, ezt kívánom mindannyiótoknak, magammal kezdve. Semmi olyat ne tudjon az ördög elém gördíteni, hogy amit eddig futottam, az hiábavalóvá legyen! Vigyázni kell nekem is, mindannyiunknak. Nehogy azt hidd, hogy az ördög számodra nem készít terveket.

Mindannyiunknak készít terveket, ezért kell *résen lenni*. Ezért szól ma erről az Úr, hogy a te életedben ezt ne kelljen számba vened majd, hogy futottam, és hiábavaló volt az egész futásom. Ilyen nem történhet velünk!

2TIMÓTHEUS 4,7.

7. Ama nemes harcot megharcoltam, futásomat bevégeztem, a hitet megtartottam

A futásunknak mi a célja? Az, hogy *beérjünk a végcélba*. Ne csak fussunk, fussunk, hanem van egy cél, hogy hova igyekszünk, a végcélba, ami az Úr teljes akarata, az Úr *tökéletes akarata*. Azért „nemes harc”, mert Ő már előre *megszerezte a győzelmet*, neked csak ki kell *kényszerítened* a hiteddel. A győzelem *garantált*, ezért nemes harc.

Nem jöhet számításba, hogy te vagy a vesztes, mert az Úr megszerezte a győzelmet. Nincs jobb érzés annál, mint amikor valaki bejut a végcélba, és ott azt mondja, hogy bejutottam, és semmi nem tudott megakadályozni! Sőt, amikor elnyered az első díjat, annál nincs is jobb érzés. Te vagy a *győztes*!

Semmi nem tudta ellopni a *hitemet* és a szeretetet, mert a hit *szeretet* által működik. Tehát, beteljesedve a szeretettel, beteljesedve a hittel, az Úr akaratát szem előtt tartva befutottam a végcélba. Ennél nincs nagyobb érzés! Ez fenséges! Egy napon mindannyian meglátjuk, hogy oda bejutottunk-e.

A Cselekedetekben mond még Pál egy nagyon fontos gondolatot a futásunkkal kapcsolatban:

APOSTOLOK CSELEKEDETEI 20,24.

24. De semmivel sem gondolok, még az én életem sem drága nékem, csakhogy elvégezhessem az én futásomat örömmel, és azt a szolgálatot, melyet vettem az Úr Jézustól, hogy bizonysgot tegyek az Isten kegyelmének Evangéliumáról

Döbbenetes! Azt mondja, hogy semmi más nem érdekel, semmivel sem gondolok, csakhogy *elvégezzem a futásomat*. Ez egy futás. Pál, amikor az oroszánokkal Efézusban küzdött, amikor hajótörést szenvedett, amikor korbácsütések érték, nagyon erőteljes megpróbáltatásai voltak és semmi nem tudta visszafogni, hogy ne fussa meg a futását.

Minden akadályt legyőzött. Elvégezzem az én futásomat... És ehhez hozzáteszi az ördög orra elé, hogy *örömmel* tettem. Nem tudta semmi elvenni az én örömet! Semmi! Bár ezt is megpróbálta az ellenség, azt is megpróbálta, de én a teljes futásomat bevégeztem.

Az Úr odaadja ezt az örömet hozzá. Ez egy *szellemi öröm*, belülről gerjed, el van rejtve odabent. Ha engedelmes vagy az Úrnak, akkor ez az öröm előjön és meglátja a világ. Ez egy olyan öröm, amikor nem tudja a másik, hogy ugyan most minek örülsz? Egyszerűen az örömöm az Úrtól van, mert az engedelmesség útján járok, és ez belülről jön. Megigazultság, békesség és öröm, a Szent Szellem által. (Róm. 14,17)

Ez onnan jön belülről, miközben tudjuk, hogy a végcél felé haladunk, és öröm tör elő. Elvégezzem a futásomat örömmel – mondja Pál. Ez a kedvenc Igém. Semmi nem tud rávenni arra, hogy az örömet elveszítsem. Semmi!

Miért vagyunk itt? Azért, hogy *hirdessük* az Evangéliumot. Ezt betöltöttem – mondja Pál –, és ezt a futásomat úgy futottam meg örömmel, hogy *bejutottam a végcélba*, mert semmivel nem gondoltam, bármi jött az utamba, győzelmet vettem felette. Gyönyörű vers, ami a futásunkról szól. Hálát adunk Istennek, hogy a jutalmainkat megnyerhetjük, ha ezeket szem előtt tartjuk.

Ezen az úton különböző pozíciók vannak a hívők számára: ahogy *ül* a Krisztusban, azután *felkel* – mert a világossága kell, hogy *ragyogjon* –, azután *megáll*, azután elkezd *járni* – a keresztény útját járja –, majd a *futását* elkezdi és megfutja a futását. Különböző pozíciók vannak a Krisztusban. Mind a Krisztusban van.

Ha *elestünk*, akkor is Krisztusban vagyunk, mert nem az üdvösségünket veszítettük el, és felkelünk. Mert az Úr által képes, hogy *megálljon* – ezt írja az Ige. Az Úr által képes, hogy megálljon, de *korrigálni* kell az eltéréseket. Ami nagyon fontos itt, hogyha kis szögeltéréseket tapasztalunk...

Szoktam mondani, otthon van egy jó tükröm és belenézek, és ahogy belenézek, egyre jobban ragyogok, ezért jó a tükör. A tükör az Ige. Bele kell nézni az Igébe. Ezt mondja az Ige, ezt kellett volna tennem, így kellett volna tennem, és azonnal ki kell *igazítani* magadat, ha találsz eltérést.

Oh, ezt nem így kellett volna tennem, itt nagyon elrontottam ezt a dolgot, az Ige nem így mondja, mert belenéztem. Abban a pillanatban ki kell magadat igazítani! Amikor rosszul áll a gallérod, akkor meg kell igazítani. Nem így kellett volna kinéznem ahhoz, hogy a világosságom világoljon, hogy mint világosságnak fiai úgy járnak, nem így kellett volna.

Be kell látnod, és ki kell *igazítani magadat*, mert különben ezek a kis szögeltérések nagyon messzire tudnak vinni. *Eltávolítanak* a céltól, nem jutsz be a célba, és a futásodat hiába futottad addig, *elvesztetted* a jutalmaidat. Borzasztó hely.

Figyelni kell kis szögekben, hogy mit engedhetek meg magamnak az Ige szerint. Mit tehetek meg, és mit nem, a Jézus nevében. Folytonosan döntéseket kell hozni, megmérni, hogy jó irányba vagyok, akkor még egy lépést mehetek előre, ha nem, akkor meg kell nézni, hogy mi az útirány helyette. Döntéseket kell hoznunk.

Ez nagyon fontos, hogy tudjuk, hogy mit mond erről a Biblia, amikor döntéseket hozunk. Ugyanis van olyan út, amely helyesnek látszik az ember szeme előtt abban a pillanatban, amiről gondolja, hogy ez biztos jó lesz, és azt írja az Ige, hogy annak a vége halál. Borzasztó, ha az ember nem gondolja meg az útját.

PÉLDABESZÉDEK 14,12.

12. Van olyan út, mely helyesnek látszik az ember előtt, de a vége a halálra menő út.

Nem helyes, hanem „helyesnek látszik” az ember előtt. Hány keresztény van így, aki azt hiszi, hogy jó úton van, és mégis valahol rossz irányba tart? Ezt több helyen megismétli az Ige, tehát ez egy alapigazság.

PÉLDABESZÉDEK 16,25.

25. Van olyan út, mely igaz az ember szeme előtt, de vége a halálnak útja.

Szemlátomást minden stimmel vele. Igen, ez jó út, mondhatja az ember, semmi kivetnivaló nincs benne, de elnyeli az ellenség az illetőt közben. A halálnak útját választotta. *Bölcs döntéseket* kell hoznunk a keresztény utunk során! Meg kell hozni ezeket a bölcs döntéseket. Ahogy mondja az Ige, és az Isten szíve, ami szól hozzánk:

5MÓZES 30,19.

19. Bizonyságul hívom ellenetek ma a mennyet és a földet, hogy az életet és a halált adtam előtökbe, az áldást és az átkot: válaszd azért az életet, hogy élhess mind te, mind a te magod;

Ő elődbe adta és te választasz. Megmondja, megsúgja neked, hogy *válaszd az életet*, hogy élhess mind te, mind a te magod. Istennek a magjainkra is gondja van, a fiakra, és azok fiaira, hogy azoknak is az Úr szava *hirdettség*.

Megmondja nekünk az Úr, hogy melyiket válasszuk. Ez Isten akarata – az élet –, hogy te élhessél, és ezért mindent elvégzett, hogy te az élet útját válaszd, amivel dicsekedhetsz a végén, hogy megfutottam azt. Úgy ahogy a világosság fiaihoz illik, úgy futottam meg.

Felhívja a figyelmedet, hogy amikor választasz, akkor a jót ne nevezd gonosznak, és a gonoszt ne nevezd jónak! Vagyis, ha véletlenül nem azt választottad, hogy az élet útjára lépsz, és később még elkezdted magyarázni, hogy de az volt a jó, erről Isten azt mondja, hogy ez nincs az Ő tetszésére. Elolvasom ezt az Ésaíasból, s ez szól mindannyiunknak. Ez egy *dorgálás* Ige.

ÉSAIÁS 5,20.

20. Jaj azoknak, akik a gonoszt jónak mondják és a jót gonosznak; akik a sötétséget világossággá s a világosságot sötétséggé teszik, és teszik a keserűt édessé, s az édest keserűvé!

Jézus sokszor mondja, hogy „jaj néked, Korazin”, meg jaj néked...! Tehát, egy figyelmeztetés, hogy jaj annak! Nézzük meg, mire kell figyelni! Vagyis, ha választottál egy utat, és az az Úr szemében egy gonosz út, és azt mondod, hogy ez nekem egy jó út, akkor jaj lesz neked! A vége halál annak. Jaj annak! – mondja.

A jóról nem mondhatod, hogy az gonosz! A gonoszt pedig nem mondhatod jónak! Ha látsz egy gonosz közösséget, ahhoz nem csatlakozhatsz, mert te keresztény vagy, és nincs közösséged vele. Nem mondhatod azt jónak, ha az gonosz az Úr szemében.

Ilyenkor ki kell jelentened, hogy azzal nekem *nincs közösségem*, mert nem akarok az útnak végén odakerülni, hogy jaj nekem. És neked se kívánom. Nézd meg, hogy vannak olyanok, akik mindent pont az ellenkezője szerint tesznek. Van egy út, ami jónak látszik, de a vége nem stimmel. Ezért meg kell gondolni a döntéseinket, meg kell *gondolni az útjainkat*.

Az Úr bölcsességében kell meghozni a döntéseinket. Kis *döntések sorozatából* alakul ki az utunk az életünk során. Hozunk nagyobb horderejű döntéseket is, nap mint nap rengeteg döntést hozunk, amiből alakul az életutunk.

Különbség van a *földi* bölcsesség és az *Úrtól* való bölcsesség között. A drága Úr kegyelme, hogy adta nekünk a Szentírást, azon tudunk elmélkedni, azon tudunk gondolkodni, és az alapján hozzuk meg a döntéseinket. Amikor az ember az útját járja, akkor sokszor kerül olyan helyzetekbe, amire ő nem számított, és akkor is kell döntést hozni.

El kell dönteni, hogy most én csak a szeretet útján fogok járni akkor is, ha engem ezek a sérelmek értek, vagy kiélezett helyzetek. Nem hozhatsz olyan döntést, ami téged hátrányos helyzetbe hoz utána! Te csak a szeretet útján dönthetsz, mert ez a világosság útja, nincs más!

Nézzük meg, a Jakab levele mit ír ebben a rövid részben! Elmondja nekünk, hogy kétféle bölcsesség létezik. Van olyan, ami az ember szemében jónak tűnik, de a vége nem stimmel. Rövidtávú, kedvező döntést hozol esetleg valamiben, de a vége nem jó, mert nem Isten bölcsességében hoztad azt meg.

JAKAB 3,13–18.

13. Kicsoda bölcs és okos köztetek? Mutassa meg az ő jó életéből, hogy mindent bölcsességnek szelídségével tesz.

Vagyis ne szavakban dicsekedj, hanem nézzünk rá az életedre, hogy milyen *gyümölcsöket* termett, és abból megállapítjuk, hogy bölcs voltál-e. Ezt mondja itt az Ige.

14. Ha pedig keserű irigység és viszálykodás van a ti szívetekben, ne dicsekedjetek, és ne hazudjatok az igazság ellen.

A viszálykodás, az irigység, a belső keserűség rossz *utakra* vezet. Hazugságok kezdenek születni így, hogy magyarázkodjunk, a döntéseinket magyarázzuk, hogy miért tettük, ahelyett hogy belátnánk, nem jól tettük és megtérnénk. Ne hazudjatok az igazság ellen! Az igazság az Úrnál van, és Ő látja a szíveket.

15. Ez nem az a bölcsesség, amely felülről jön, hanem földi, testi és ördögi.

Ebből kiderül, hogy van egy bölcsesség, amely felülről jön. Mi, emberek, próbálunk ebből a földi bölcsességből foltoztatni, döntéseket hozni. De van egy fenti bölcsesség, azt kell megfogni! Mert az a bölcsesség, amikor hazudozunk az igazság ellen, ez földi bölcsesség. Itt be tud jönni az ellenség, amikor a testnek engedsz, amikor a földi bölcsesség szerint gondolkodsz, az ördögi utakra visz. Ez Isten Igéje.

16. Mert ahol irigység és viszálykodás van, ott zűrzavar és minden gonosz cselekedet is van.

Ez a *viszálykodás* nagyon veszélyes terület, úgyhogy próbáld meg a közösségeidben *lezárni*, hogy te csak a szeretet útján maradsz és nem mész viszálykodás-vizekre! Mert ahol viszálykodás és irigység van, ott zűrzavar és minden gonosz cselekedet van.

Egyik hozza a másikat. Kis rést adsz az ellenségnek, bejön és hoz még, és hoz még, és a végén teljesen *letévedtél* a keskeny ösvényről. Így minden gonosz cselekedetben fogsz kikötni, és ez nem jó út. De helyette javasolja az Ige a felülről való bölcsességet. Ez létfontosságú, hogy bejussunk a végcélba.

17. A felülről való bölcsesség pedig először is tiszta, azután békeszerető, szelíd, engedelkeny, irgalmassággal és jó gyümölcsökkel teljes, nem részrehajló és nem képmutató.

Nézd meg a felülről való bölcsesség jellemzőit! Honnan tudod meg, hogy a felülről való bölcsesség szerint döntöttél? Először is *tiszta*, az senkinek a kárára nem lesz. Ha felülről való bölcsességben hoztál egy döntést, akkor nem vétkeztél a szeretet ellen.

Mondja az Ige, hogy a szeretet nem megy válóperre. A felülről való bölcsességben nincsenek ilyen döntések. Mennyei tisztaság van benne. Azután *békeszerető*, nincs benne a viszálykodás, szakadás, pártütések. Ezek a felülről való bölcsességben nincsenek benne.

Engedelkeny, nézd meg! Inkább engeded a másikat, csak megmaradjon az egység, mely irgalmassággal és jó gyümölcsökkel teljes. A fát meg lehet ismerni a gyümölcséről. Jó gyümölcsökkel teljes az életünk? Ha igen, akkor dicsekedhetünk, hogy a felülről való bölcsességből vettük azokat. Ha nincsenek ott ezek a jó gyümölcsök, akkor a földi bölcsességből vettünk és akkor be kell látnunk a tévedéseket.

Az Úrnál van kegyelem és *kiigazítás mindenre*, csak nem kevélykedhetünk. Meg kell *alázni* magunkat, és az Úr kiigazítását elvenni helyzetekre! Ezek olyan fontos pontok, hogy naponta érdemes meditálni rajta.

Ha valahol az életedben részrehajlóan akarsz dönteni, hogy mégis inkább neki kedveznék, nem! Nem volt benne az isteni bölcsesség abban a döntésben! Azonnal igazítsd ki magad, mert később valahol le fogod aratni a gyümölcsöt! Nem lehet *részrehajlónak* lenni, sem a családon belül, sem egy gyülekezetben, sehol!

És *képmutatóskodni* sem szabad, mert nem az Úrtól való dolog! Fel kell vállalni, ha tettünk valamit, hogy azt én tettem, nem így kellett volna. És abban a pillanatban, hogy az felvállaltad és megvallottad, tiszta vagy. Megtisztított az Úr.

JAKAB 3,13–18.

18. Az igazság gyümölcse pedig békességben vettetik azoknak, akik békességesen munkálkodnak.

Az igazság gyümölcseit fogja megteremni ez a bölcsesség. Nem a gyümölcsstermésért vagyunk itt? Arra rendelt minket az Úr, hogy gyümölcsöt teremjünk a felülről való bölcsesség által. Ez az elhívásunk, és ezt az utat, és ezt a futást kell megfutnunk. Mi szükséges még ehhez, hogy ezeket a döntéseket mindig jól meg tudjuk hozni?

Nagyon erős a kenet közben a szemre.

Ébredjete rá, hogy az Úrban van *egy út*, amit érdemes járni, a többit pedig el kell vetni. A világban rengeteg a korrupció. Rengeteg helyzet van, hogy megpróbálnak rábeszélni egy útra, hogy ezt érdemes választani, ez kell, ez az igazi, ezen majd gyorsan meg lehet gazdagodni. Nincs ilyen az Úrnál! *Magvetés* van és *aratás*. Tisztességes utak vannak.

Ő garantálja, hogy az igazat megáldja. Ne add magad oda a korrupciónak! Isten látja ezeket, amikor te a becsületes utat választottad, még akkor is, ha neked az úgy pillanatnyilag talán még veszteséggel is jár. Ha így döntöttem volna, akkor sokkal jobb lenne a helyzet. Nem baj!

Te a felülről való *bölcsességben* döntésél, az lesz épülésedre hosszútávon! Isten hosszútávra tervez velünk. Bármilyen hosszú időintervallumnál magasan felette van az örökkévalóság. És mi az *örökkévalóságra* lettünk elhívottak. Nem éri meg addig hozni olyan döntéseket, amik nem az Ő bölcsességében születnek.

Az örökkévalóságban nem fogsz gyönyörködni abban, hogy rosszul döntöttél. Érdemes most meghozni a *jó döntéseket*, ami az épülésére van az életednek és a Királyságnak, amivel lehet dicsekedni. Ez a *világosság cselekedete*, ezt így cselekszi, ezért én így teszem. És akkor büszkén állhatsz az Úrban és *megfuthatod* a futásodat!

1PÉTER 1,13.

13. Annakokáért övezzétek fel elmétek derekait, és mint józanok, tökéletesen reménykedjetek abban a kegyelemben, amelyet a Jézus Krisztus hoz néktek, mikor megjelen.

Sokan csinosítgatjuk magunkat egy csinos övvel a derekunkon, de az *elménknek* is van egy dereka, képzeld el. Itt fönt [a homlokodon] hordasz-e egy övet, amire rá van írva, hogy ez itt Isten Igéje? Csak úgy cselekszel, és csak úgy gondolkodsz – ez az *elmétek dereka*.

A főpaprak ott [a süvegjén] volt aranyverettel felírva, hogy ez SZENTSÉG AZ ÚRNAK. (2Móz. 28,36-37) Fel volt írva. A *gondolataid* között mást nem engedhetsz meg, csak ami szentség az Úrnak! Ahogy Ő gondolkodik, csak úgy engeded meg. Minden mást rendszeresen *le kell vetni* onnan a magaslatookról, mielőtt erődítmény lenne belőle! (2Kor. 10,5) Mielőtt erősséget építene magának az ellenség, mert akkor már sokkal nehezebb.

Amíg átrepül a madár a ház fölött, addig nincs baj. Ha jön egy gondolat és elmegy, akkor még nincs baj. Ki kell jelenteni, hogy ezt én többet nem gondolom, mert nem igei! De amikor megengeded, hogy fészket rakjon, akkor már a tojások is ott lesznek előbb utóbb, majd a fiókák is ott lesznek.

Nem telepedhet be az a gondolat az elmédbe, nem forgathatod odáig, hogy leessen a szívedbe, nem forgathatod odáig, hogy azt meg is cselekedd! Az ember nem úgy kezdi, hogy másnap betör a bankba, hanem elkezd kitervelgetni, gondos terveket készít. Eltervezi 'A' verzió, 'B' verzió. Ha ez nem, akkor az, de a célom az, hogy kiürítsem a széfet.

Nem egy pillanat alatt lesznek ezek, hanem sokáig forgatják, mert nincs felövezve az elméjük Isten Igéjével. Ez nagyon fontos a keresztény járáshoz, hogy az *elméd fel legyen övezve*! Ott csinos dolgok legyenek, igei világosság legyen, más ne legyen!

Ha felövezted az elméd derekát, akkor *józanul* fogsz gondolkodni, józanul fogsz cselekedni. Akkor vagy a *kegyelem útján*, ha józanul tudsz gondolkodni, a Jézus nevében. Ez a józanság nagyon fontos dolog. Amikor az embernek át kell mennie dolgokon az életben, akkor ez a józanság hihetetlen fontos.

Fontos, hogy józanul gondolkodj arról, az Ige szerint gondolkodj, legyen felövezve az elméd dereka az igazsággal, és ott vedd el azt a bölcsességet, ami az Isten bölcsességéből való! Csak úgy dönts, hogyha meg vagy győződve arról, hogy ez felülről jött! Az ellenségnek nem akarunk átadatni, hogy kihasználjon minket.

Kis apró szögeltérésekből lesznek rossz következmények, ha ezek alapján döntünk, akkor már kényszerpályára kerülünk. És mikor meghozzuk a következő döntésünket is a következő lépésre, akkor már tudjuk, hogy nem az Úr útján vagyunk, de akkor már kényszerpályára kerültünk. Onnan már sokkal nehezebb visszajönni.

A drága Úr Jézus kegyelmébe ajánlak benneteket, hogy a szent vezetés, a belső bizonyosság mindig ott legyen a szíveteken, hogy mi a felülről jövő bölcsesség, hogyan kell azt a döntést meghozni. Tudjátok helyesen *megállni* az Úrban! Tudjátok kijárni az Úr útjait.

Meg tudjátok *futni* a futásotokat! Ne kelljen szégyent vallanunk, amikor ott állunk a trón előtt. Ezért nem érdemes belemenni pletykákba, például. Amikor az ember visszahall mindenfélét, és nem érti, hogy honnan jöhetett elő ez a hír.

Nekem a tavalyi évben egy váláson kellett keresztülmennem, és ezzel kapcsolatban nagyon sok olyan hír jött hozzám, hogy nem tudtam, honnan származik. Nehéz esztendő volt a tavalyi és látjátok, a mai napig *egyedül állok* itt ezen a pulpituson, de megálltam benne az Úr akaratából.

Megálltam győzelemben, végig *szeretetben* tudtam maradni, megbocsátottam mindenkinek, akinek kellett ezzel kapcsolatban, hogy *szabad legyek*, hogy tudjak szolgálni. Az életemet átadtam az Úrnak teljes mértékben. Megmérettetés volt.

Nem kárhoztatok senkit sem, mert a Bíró az ajtó előtt áll, azt írja az Ige, ahogy én olvasom, és az ítéletet teljesen a Fiúnak adta. Nekünk nem kell megítélnünk semmit ezzel kapcsolatban. Senkit nem kell kárhoztatnunk.

Nagyon figyelmeztetek benneteket, hogy *Isten felkentjéről* vagy jót mondotok, vagy semmit, mert magatoknak gyűjtötök ítéletet. Én ezért nem szóltam ezen a pulpituson erről, mert jót nem tudtam mondani, és akkor úgy döntöttem, hogy semmit nem mondok róla.

De mivel a Facebookon kívül vannak a botránykövek, ezért annyit megteszek, hogy informálok benneteket. Azért láttok engem itt egyedül ezen a pulpituson most már egy éve... Mert miként járnak ketten együtt, ha nem egyeznek? Egy házasság megkötéséhez kettő kell, és a házasságban éléshez is kettő kell, de egy házasság felbontásához elég az egyik.

Minden akaratom ellenére ez megtörtént. Így megálltam ebben az Úrban. Nem számítottam rá, hogy ez megtörténik. De azt tudom, hogy az Ige annyira gyökeres énbennem, hogy ez sem tud megingatni abban, hogy az Igét hirdessem, hogy rávegyen, hogy az Úr munkáját elhagyjam, hogy az Úr örömét ellophassa tőlem. Nem képes rá.

És az Úr a dicsőség, hogy meg tudtam állni benne! Úgy állok ezen a helyen, hogy senkit nem kárhoztatok, sőt megfeddek mindenkit, aki egy szót mer szólni bárki ellen, legyen az pletyka vagy igazság! Mert az nem a mi helyünk.

Azért kell megfeddeni benneteket, mert magatoknak szereztek vele rossz gyümölcsöket, mert attól neked nem lesz jobb, hogy a másiktól rosszat mondasz! Attól a te dicsőséged nem lesz nagyobb. Le kell borulni, és imádkozni kell és könyörögni! Az imádságok órája ez.

Sok *megpróbáltatás* van a Testben. Nem csak én voltam megpróbálva tavaly, hanem rengeteg helyzet volt. Élethelyzetek, műtétek, családi helyzetek, anyagiak, lehetne sorolni, nagyon nehéz órák voltak. Ez még csak a kezdet, ahogy érzékeljük, mert sűrűsödik.

Az *ítéletek* Isten házában kezdődnek – ez is írva van. Isten a maga idejében mindent megítél. Ezért nincs szükség arra, hogy mi magunk próbáljunk kiokoskodni helyzeteket, megmenteni helyzeteket, azt csak Isten tudja.

Testből semmit nem lehet cselekedni, ezt meg kell tanulni. Semmit nem lehet cselekedni, illetve lehet, csak az ember még rosszabbul jár. Egyik testi cselekedet hozza a másikat, és az ember egyre lejjebb és lejjebb megy benne.

Isten *szeretete* képes egyedül kinyúlni ezekben a helyzetekben, és megoldást hozni. Figyelmeztetek benneteket legnagyobb szeretetemmel, hogy viszálykodós vizekre ne menjetek, mert azok az élethez különböző részeit kikezdehetik, ha közösséget vállaltok azzal, amiről nem lehet azt mondani, hogy jó.

Olvastam nektek az Igéből, hogy a gonoszt nem lehet jónak nevezni. A jót nem lehet gonosznak nevezni. Vannak *határvonalak*, és ezért szoltam ma erről, hogy a mennyei bölcsességből vegyétek a döntéseket, és ne engedjétek meg, hogy a *pályafutásotokat* bármi botránykövek megzavarják, hogy botlások legyenek, elesetek, hogy a *jutalmatokat* ne tudjátok elvenni, hogy ne jussatok be a *végcélba*! Erről szól minden. Erről szól az összes támadás, hogy ne jussunk be a végcélba.

Az Úr hatalmas dolgokat készít, és *hatalmas kiáradás* előtt állunk. Az ellenség azt akarja elérni, hogy ez megszűnjön, de Isten Igéje nincs bilincsbe verve. Ezt tudnotok kell. Ebben az országban túl későn ébredt fel az ördög ahhoz, hogy azt higgye, hogy ez a munka itt lejárt!

Mert a pásztorok fel vannak kenve országszerte, hatalmas felkenetésben szolgálnak, az evangélisták fel vannak kenve hatalmas felkenetésben, jelek, csodák sokaságában, amerre csak járnak. Az ördög naponta pozíciót vesz, teret vesz a királyságából, és ez így van jól. Az Evangéliumnak terjednie kell! Bárki áll elől [bárki a vezető], a munka el lesz végezve.

Az, hogy ez a munka [szolgálat] egyben maradt, az nem annak köszönhető, hogy én állok itt, vagy bárki más állna itt, az annak köszönhető, hogy az Úr ennyire szereti az övét. Ennyire szereti az Ő népét, hogy nem hagyta el őket. Ez ennek köszönhető.

Továbbá szereti az elveszetteket, meghalt értük, még amikor bűnösök voltak, és várja haza őket, és erről szól az Evangélium. Nem arról, hogy ki hogyan botlott meg, esett el, és azon csámcsogjunk, rágcsáljuk. El kell engedni ezeket!

Az ő Urának áll vagy bukik, mindannyiunkra meg van írva. Mindenki a saját útjára vigyázzon, a saját járására vigyázzon, mert a saját részünkért *adunk számot* az Úrnak! A másikért nem.

Ha részt vettetek pletykákban, híreket hoztatok, vittetek, vagy valakit vádoltatok ezzel kapcsolatban, *igazítsátok ki* magatokat idejében! Mindenki tiszta legyen ebben, mert az ördög nyereszkeskedni akar egy ilyen helyzettel! Minél többeket akar bajba keverni, hogy még nagyobb viszálykodások legyenek, még nagyobb szóharcok legyenek, még nagyobb vádaskodások legyenek. Nem megyünk bele ilyenbe!

Az Úr mindent megítél a maga idejében. Ez így van megírva. A Bíró az ajtó előtt áll, és az ítéletet teljesen a Fiúra hagyta. Akkor nekünk ezeket nem kell megítélni! Annyit kell látni, hogy nincs közösségünk azzal, ami rossz, és ezt nem nevezhetjük jónak! Döntsd el, hogy melyik utat választod, és maradj *szeretetben*! Ezt a te érdekedben kérem.

Ne nyereszkeskedjen többet az ördög, mert nem adunk neki egy szegletnyi helyet sem. Ezt megígértem neked? Nem adunk helyet neki, hanem *ellenállunk* neki. Ellenállunk az ördögnek, és megfut tőlünk. Az ördög minden tervét megsemmisítjük! Hatalommal uralkodván az életben megsemmisítjük ezeket, mert a *győzelmünk* garantált!

Ha így, ha úgy, de a futásunkat megfutjuk, mert ezért vagyunk itt, és hogy teljes jutalmat nyerjünk. Én elszántam magam, hogy a futásomat megfutom, és teljes jutalmat akarok nyerni az Úr előtt! Semmi nem akadályozhat meg, semmi nem szakíthat el! Ez meg van írva, és én ragaszkodom ehhez.

Semmi sem, sem élet, sem halál, sem jövődők, sem angyalok, sem fejedelemségek, sem egy válás, semmi! Semmi nem szakíthat el. Én az Úr előtt esküt tettem erről és megfutom a futásomat, mert Isten munkáját nem hagyom el hűtlenségben! Nem hagyom hűtlenségben, a Jézus nevében.

Köszönöm a bizalmat, hogy velem tartottatok egész évben. Erről eddig nem szóltam nektek. Nagyon nehéz nekem erről beszélni. A mai napig nem kellett volna megtennem, hogyha a Facebookon nincsenek azok a megjegyzések, hogy az emberek százával jöttek és kérdezgettek, ezért gondoltam, hogy akkor nyilvánosság előtt elmondom, ami a szívemen van erről.

Tudom, hogy nektek is nehéz hallgatni ezeket, az Úr az én vigasztalóm, és Ő a ti vigasztalótok is egyben. Ha engem meg tudott vigasztalni, hogy ebben meg tudtam állni, akkor titeket is *megvigasztal*. Ebben biztos vagyok, mert ezért adta nekünk a Vigasztalót, ezekre a helyzetekre. Megígérte, hogy nem neveznek téged többé elhagyottnak.

Tegnap olvastam az Ésaíasban. (Ésa. 62,12) Mi nem vagyunk elhagyatottak, mert az Úr Jézus Krisztus a Királyunk. Megköszönjük Istennek azt a lehetőséget, hogy megismerhettük őt [Jim Sanderst]. Mindenben meglátjuk azt, hogy mi vitt előre minket.

Megköszönjük az ő életét, megköszönjük az ő szolgálatát, megáldjuk naponta, imádkozunk érte naponta. Én könyörgésekben vagyok minden nap, hogy az ő útját megfuthassa, az Úr akaratát megtalálhassa, hogy a felszántatlan földeket felszánthassa. Mindennapos imádságban vagyok ezen, és ti is bizonyára.

Mert a szeretet az örök, az nem változik. Amit Isten egybeszerkesztett, azt ember szét nem választja. A házasság kötelékét el lehet dobni, de az isteni kapcsolatokat nem lehet. Az egybeszerkesztett Test az egyben marad. Ez Isten kegyelme, és irgalma.

Miközben beszélek, egyik gyógyító kenet jön a másik után. Most a vesében van.

Az Úr vigasztal benneteket. Az Úr *letöröl minden könnyet*, ahogy letörölte az enyémekeket, úgy megteszi a tiétekket is. *Tömlőbe van gyűjtve*, egy napon meg fogjuk látni, hogy mennyi könnyünk folyt ezért. Egy napon mindannyian megkapjuk a tömlőt, gyöngyök lesznek helyette, aranyszemek, *koronánk* lesz belőle. Semmi nem hiábavaló az Úrban. Minden utunk, amit az Ő kezébe adunk, a *javunkra* fordítja.

Ha te oda tudod adni az ügyedet az Úrnak – márpedig ezt kell tenni, máshol nincs megoldás –, az Úr abban a pillanatban elkezd forgatni, és a *javunkra* fordítja. Megígérte. Mert akik Őt szeretik, minden a *javukra* van. Minden! (Róm. 8,28)

Nem tud olyat lőni az ördög, hogy én abból vesztésként jöjjek ki, mert az Úr Jézus Krisztus az én győzelmem. Ő az én koronám, Ő az én ékességem. Isten az én Teremtőm, az én Alkotóm és az én Férjem. Ezt írja a Biblia, hogy *nem maradtam magamra*.

A Jézus Krisztus az én vőlegényem. A drága Szent Szellem az én szerelmemesem. Az Örök szerelmemesem. Én nem maradtam magamra. A szégyenemet elvitte az Úr Jézus a kereszten. Én itt állok előttetek tiszta lelkiismerettel. Ez az első, amit el kell mondanom, hogy tiszta lelkiismerettel! Az Úr azt is mondta a szívemre, hogy azért is engedte meg, hogy ezen végigmenjek, hogy másoknak vigasztalást tudjak adni, akik majd ebben a helyzetben lesznek valaha.

Nem kívánom senkinek, mert a válás egy gyűlöletes dolog Isten előtt! A szakadások szelleme, a viszálykodások szelleme. És újabb szakadásokat szít, pártoskodásokat szít. Nem kívánom senkinek, de ha valakinek át kell mennie rajta, akkor el tudom mondani, hogy hogyan lehet megállni benne győzelemmel.

Mert az Úr megsegített engem, mert az Ige mindig megtermi a gyümölcsét. Az Ige *gyümölcstermésre* rendeltetett, és ha belekapaszkodsz, akkor nem tudsz elesni, akkor a *győzelem* garantált.

Soha ne tedd föl a kérdést, hogy hogyan történhetett meg! Ez megint nem a te részed. Ne adj helyet az ördögnek ilyen gondolatokkal, mert akkor fog hozni ötleteket! Amíg az Úr nem akarja neked kijelenteni, addig úgy sem kell tudnod ezeket, és ha megjelenti, akkor van kijelentésed Tőle, akkor fogod tudni.

Az Úrtól *tudakozódunk*, az Ő Szellemétől *tudakozódunk*. És azt tudjuk, hogy semmi nem szakíthat el bennünket. Ebben állunk, és könyörgésekben vagyunk, hogy az ördög ne tudjon nagyobb nyereszkeket az életekben emiatt elvenni. És az elveszettekért megyünk.

Rengeteg *elveszett* van kint a világban, és az Isten szíve vágyja őket, hogy bejöjjenek. Ezt tüzzük ki a zászlónkra! Ahogy minket megtalált az Úr, őket is meg fogja. Köszönjük az Úrnak az Ő kegyelmét, hogy szólhattam erről. Köszönöm a szereteteket, hogy hűséggel kitarottatok a nagyon nehéz elmúlt esztendőben. És minden dicsőséget Neki adunk! Minden dicsőséget!

* A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.